

Mesijansko Biblijska Studija - 050
TROJSTVO BOŽIJE

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

TROJSTVO BOŽIJE
MBS-050
Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

Evo sluge moga koga podupirem, izabranika moga u kome sebi ugodi duša moja! Na njega sam Duha svog stavio, on će doneti pravdu Paganima
(Isaija 42:1)

UVOD

Ovo je studija o Trojstvu, ili o Trojednosti Božijoj. Možda bi najbolja i najjednostavnija definicija Trojstva glasila da ima samo jedan Bog, ali u jedinstvu Božanstva ima tri večne i u svemu jednake Osobe, iste u suštini ili biti, ali posebne u postojanju ili egzistenciji. Kada govorimo o Pismima ovo je uvek bila tema oko koje su se sukobljavala različita stajališta. Kroz istoriju Izraela i kroz istoriju Crkve bilo je žestokih protivljenja ovom konceptu Trojednosti Božije. 'Kako može biti jedan Bog i tri Boga?' Ovo se pričinja poput proturečja. U istoriji crkve bilo je pet velikih pogrešaka u odnosu na doktrinu o Trojstvu. Neke od njih su drevne pogreške, ali svaka ima svoj savremeni duplikat.

A. Arianizam

Jedna od prvih jeresi rane crkve naziva se 'Arianizam'. Arianizam nam dolazi od crkvenog lidera po imenu Arian koji je naučavao da Bog Otac, Bog Sin i Bog Duh nisu isti u svojoj suštini, već se razlikuju. Arianizam kaže da je samo Bog Otac večan. Sin je stvoren od Boga Oca pre svega drugoga; a onda je sve stvoreno kroz Sina, Sina koji je stvoreno biće. Više ne govorimo o Arianizmu, ali je to i dalje tu kroz različite sekte poput Jehovinih Svedoka, Mormonizma, koji isto tako negiraju večno predpostojanje Sina učeći da je Sin stvoren od Boga Oca.

B. Sabelianizam

Druga pogreška poznata je pod imenom 'Sabelianizam', drugi naziv za ovo je 'Modalizam', ili 'Modalistički Monarhizam'. Sabelianizam uči da ima samo jedna Osoba, a ne tri, ali ova jedna Osoba otkriva Sebe na tri različita načina. Ponekad otkriva Sebe kao Oca i to kada god se predstavlja kao Stvoritelj ili kao Zakonodavac. Ako je u pitanju otkupljenje, On će otkriti Sebe kao Sina. Ponekad će ova Osoba otkriti Sebe kao Duh Sveti, ukoliko se radi o regeneraciji ili posvećenju. Znači, kao Stvoritelj i kao Zakonodavac on će otkriti Sebe kao Otac; kao Otkupitelj, On će se pojaviti kao Sin; kada je Onaj koji regeneriše i posvećuje, pojaviće se kao Duh Sveti. Danas se ova pogreška naučava unutar delova Hrišćanskog sveta koji se nazivaju 'Samo Isus' (Jesus Only). Oni kažu da je samo Isus Bog i da je Isus Otac, Isus je Sin, i Isus je Duh Sveti. Moderno učenje 'Samo Isus' negira postojanje Trojstva i zapravo je ponovno oživljavanje drevnog Sabelianizma.

C. Socianizam

Treća jeres koja je okužila Crkvu poznata je pod imenom 'Socianizam', a takođe se naziva i 'Dinamični Monarhizam'. Socianizam obezvređuje Trojstvo i ne gleda na sve tri Osobe kao da su u svemu iste, već svaku Osobu u Trojstvu vidi nešto manjom nego prethodnu Osobu. Oni uče da je samo Otac Bog; Sin nije Bog i Duh Sveti nije Bog; samo Otac je istinski Bog. Sin je čovek; Duh Sveti nije osoba, već božanski uticaj ili sila. I ovo je jako uobičajeno učenje među nekim sektama i kultovima.

D. Unitarizam

Četvrta jeres je 'Unitarianizam', koja jednostavno negira Trojstvo. Ta jeres negira da se Bog sastoji od tri Osobe u svemu iste. Radi se o negiranju tro-osobnosti i u tom pogledu ovo je jako slično Judaizmu.

E. Triteizam

Peta jeres naziva se 'Triteizam'. Ovo je nešto poput politeizma (mnogoboštva), ali ovde se broj bogova ograničava na tri. Ovo je negiranje jedinstva Božijeg i ovde se radije gleda na tri različita boga, nego kao na jednog Boga u tri osobnosti. Dok Unitarizam negira tri osobe i potvrđuje samo jednog Boga; Triteizam negira jedinstvo tri Osobe i vidi ih kao tri razdvojena boga.

Naravno, nijedan od ovih pet pogleda ne odnosi se ispravno prema Pismima koja potpuno jasno podučavaju koncept Trojstva. Istinsko Biblijsko naučavanje o Božanstvu mora objediniti tri posebna područja: prvo, 'Množinu Božanstva', drugo, 'Jedinstvo Božanstva', i treće, 'Trojstvo Božanstva'.

I. MNOŽINA BOŽANSTVA

Prvo područje rasprave je o množini Božanstva. Ovo ćemo proučavati u dve odvojene kategorije.

A. MNOŽINA BOŽANSTVA U STAROM ZAVETU

U ovoj prvoj kategoriji, Stari Zavet nas jasno uči konceptu množine u Božanstvu i to na više primera.

1. Imenica u množini Elohim

Jevrejska reč za Boga koja se najčešće koristi je **Elohim**, a znači 'Bog', i koristi se i za istinskog Boga i koristi se za mnoge lažne bogove. Postanak 1:1 kaže: **U početku stvorio Bog, Elohim, nebesa i zemlju**. Ovde se reč koristi za istinskog Boga. Koristi se i za lažne bogove na mestima poput, na primer, Izlazak 20:3 i Ponovljeni Zakon 13:2. Na primer, unutar Deset Zapovesti ima jedna koja kaže:

Nemoj imati drugih bogova, Elohim, uz mene. Ovde se ista reč koja se koristi za pravog Boga koristi i za paganske, strane idolopokloničke bogove. Poanta je da Jevrejska reč za Boga, **Elohim**, jeste imenica u množini i ima jevrejski završetak koji označava da je u pitanju muški rod množine. Kada god se koristi za istinskog Boga, uvek se prevodi u jednini, a kada god se koristi za lažne bogove uvek se prevodi u množini. Činjenica da je Jevrejska reč množina kada govori o jedinom pravom i istinskom Bogu otvara vrata konceptu množine. Naravno, to nije dokaz množine, jer, u Jevrejskom, postoji upotreba poznata kao 'množina veličanstva'. Međutim, ovo zasigurno otvara vrata raspravi o celom području koncepta množine u osobnosti Božanstva.

2. Glagoli u množini koji se koriste sa rečju Elohim

Drugi dokaz za množinu Božanstva u Starom Zavetu nalazimo u korišćenju glagola u množini zajedno uz reč **Elohim**. Uobičajeno je da kada se reč **Elohim** koristi za jednog i istinskog Boga, glagol koji se uz to koristi je u jednini. Ovo je u suprotnosti sa normalnom upotrebom Hebrejske gramatike, jer u Hebrejskoj gramatici glagol mora da se slaže sa imenicom i u rodu i u broju. Pravilno bi bilo za očekivati da uz imenicu u množini **Elohim**, bude korišten i glagol u množini. Ovo jeste tako kada se reč koristi za lažne bogove. U velikoj većini slučajeva, kada god se reč **Elohim** koristi za istinskog Boga, glagol koji se koristi uz to je u jednini, kako bi se naznačilo da ima samo jedan istinski Bog. Ali postoje izuzeci, i ovi izuzeci ponovo otvaraju vrata raspravi o množini unutar Božanstva. Na primer, Postanak 20:13 kaže: **I dogodi se, kad me Bog izvede i učini da lutam.**

Hebrejska reči koje su prevedene **izvede i učini** su u množini. Doslovno bi glasilo: „I dogodi se, kad me Bog izvedoše i učiniše da lutam”.

Još jedan primer je u Postanku 35:7; **I sagradi onde žrtvenik, a ono mesto nazva „El Betel”, jer mu se onde očitovao Bog kad je bežao od lica brata svojega.**

Ovde još jednom, jer mu se onde očitovao Bog je obliku množine i doslovno bi glasilo; „jer su mu se onde očitovali Bog”.

Treći primer nalazimo u II Samuilova 7:23; **kojega je Bog išao da otkupi.**

Ponovo, Hebrejska reč za 'išao' je u množini i doslovno bi zvučalo: „kojega su Bog išli da otkupi”.

Četvrti primer je u Psalam 58:11b (u Hebrejskom tekstu 58:12); **ima Boga koji na zemlji sudi.**

Opet, termin 'sudi' je glagol u množini i doslovno bi bilo; „ima Boga koji na zemlji sude”.

3. Imenica Elohim kada se primenjuje na Dve Osobe

Treća grupa dokaza za množinu unutar Božanstva u Starom Zavetu je ta da je reč Elohim, ili Bog, često koristi za dve različite osobe unutar istog odlomka. Ima dva takva primera. U Psalmu 45:6-7, pisac kaže; **Presto je tvoj, Bože, zauvek i doveka; žezlo pravednosti žezlo je tvoga carstva. Uzljubi pravednost, a**

zamrzi opačinu, stoga te Bog, Bog tvoj, pomaza uljem radosti kao nijednoga od tvojih drugova.

Primetite da se reč Bog zapravo primenjuje na dve različite Osobe unutar ova dva stiha. Pisac se obraća Bogu, i nakon što se obrati Bogu kaže da je drugi Bog pomazao prvog Boga uljem radosti kao nijednoga od njegovih drugova. Trebalo bi primetiti da se u ovim stihovima obraća prvom Elohimu. Drugi Elohim je Bog prvog Elohima. Božiji Bog je taj koji ga je pomazao uljem radosti.

Drugi primer je u Osija 1:7; **Ali ću se smilovati domu Judinu i spasću ih Gospodom, Bogom njihovim, a neću ih spasiti ni lukom ni mačem ni bitkom, ni konjima i konjanicima.**

U ovom odlomku, onaj koji govori je Elohim ili Bog, i On kaže da će se smilovati domu Judinu i spasiće ih posredstvom Jahve njihovog Boga Elohima. Drugim rečima, Elohim ili Bog broj jedan spasiće Izrael posredstvom Elohima ili Boga broj dva.

4. Ime YHVH primenjeno na Dve Osobe

Četvrta grupa dokaza u korist množine Božanstva u Starom Zavetu jeste činjenica da se lično ime Božije, koje je sastavljeno od četiri Hebrejska slova, koja odgovaraju engleskim slovima YHVH i ponekad se prevode kao 'Jahve', dakle to lično Božije ime, Jahve, primenjuje se na dve Osobe u istom odlomku teksta. Prvi primer je u Postanku 19:24; **Tada Gospod (Jahve) s neba zapljušti na Sodomu i Gomoru sumporom i ognjem od Gospoda (Jahve).**

U ovom stihu, Jahve broj jedan zapljuštio je sumporom i ognjem od drugog Jahve sa neba. Prvi Jahve je na zemlji; On je onaj koji je prethodno razgovarao sa Avramom. Jahve se pojavio pred njim kod hrastova Mamre i upozorio ga je na nadolazeće uništenje Sodome. Taj Jahve koji je bio na zemlji, Jahve broj jedan, sada je zapljuštao sumporom i ognjem od Jahve broj dva, koji je bio na Nebu. Termin Jahve, to je lično Božije ime, ovde se koristi za dve različite Osobe.

Drugi primer je u Zaharije 2:8-9; **Jer ovako kaže Gospod (Jahve) Nad Vojskama: 'Nakon slave posla me k narodima koji su vas opljačkali; jer ko u vas dira, dira u zenicu oka njegova. Jer ja ću, evo, rukom svojom zamahnuti na njih, i postaće plen svojim slugama. Tada ćete spoznati da me poslao Gospod (Jahve) Nad Vojskama'.**

Ovaj stih kaže da je Jahve broj jedan onaj koji govori; **Jer ovako kaže Gospod (Jahve) Nad Vojskama.** Dok On govori, On kaže da je On poslan da izvrši zadatak koji je dobio od Jahve broj dva. Još jednom, imamo jednog Jahvu koji šalje drugog Jahvu da izvrši određeni zadatak.

Ne samo da se reč Elohim, koja znači 'Bog' primenjuje na dve različite Osobe u istom odlomku, već se i Božije lično ime takođe primenjuje na dve različite Osobe u istom odlomku.

5. Imenica u množini Adonai

Peta grupa dokaza koja se odnosi na množinu Božanstva, a koja dolazi iz Starog Zaveta jeste Hebrejska reč **Adonai**, koja znači 'Gospodar'. Kada god se ova reč

koristi za Boga uvek je nalazimo u množini. Oblik ove reči u jednini nikada nije korišten kada se odnosi na Boga. Hebrejska reč za 'Gospodara', **Adonai**, još jedna reč je koja je uvek u množini kada god se koristi za Boga, tako da je i ovo dokaz za množinu unutar Božanstva.

6. Zamenice u množini

Šesta grupa dokaza koja se odnosi na množinu unutar Božanstva u Starom Zavetu jeste činjenica da se za Boga koriste zamenice u množini. Jedan primer je u Postanku 1:26a; **I reče Bog: 'Načinimo čoveka na svoju sliku, nama slična'.**

Primerite reči: **načinimo (mi), svoju, nama.** Ove zamenice se odnose na Boga i sve su u množini. Teško će ovde proći da kažemo kako je u ove termine, **načinimo (mi), svoju, nama,** Bog uključio anđele, jer čovek je stvoren, ne na anđeosku sliku, već na sliku Božiju. Ove zamenice: **načinimo (mi), svoju, nama,** mogu jedino da se odnose na Boga, ne ni na kojeg anđela; i sve su zamenice u množini.

Drugi primer gde se koristi zamenica u množini, **nas,** a odnosi se na Boga, nalazimo u Postanku 3:22a; **Tada reče Gospod, Bog: 'Evo, čovek postade kao jedan od nas'.**

Treći primer gde se zamenica u množini (mi) koristi i opet se odnosi na Boga je u Postanku 11:7a; **Hajde da (mi) sidemo i jezik im tamo pobrkamo.**

Primer koji nalazimo van Knjige Postanka je u Prorocima, Isaija 6:8a; **Tada čuh glas Gospodnji kako govori: 'Koga da pošaljem? I ko će poći za nas?'**

Primerite, započima sa zamenicom u jednini, a potom se menja u množinu: **'Koga da pošaljem? I ko će poći za nas?'** Jednina pokazuje da je Bog jedan, a množina pokazuje množinu unutar Božanstva. Ove zamenice u množini jasno pokazuju da se Bog vidi u terminima množine.

7. Pridevi u množini

Sedma grupa dokaza koja pokazuje množinu unutar Božanstva iz Starog Zaveta dolazi nam od činjenice da je Bog opisan u terminima prideva u množini. U Engleskom prevodu (isto je i u Srpskom prevodu), ove reči se ponekad pojavljuju kao imenice, ali u Hebrejskom tekstu, ove reči su Hebrejski pridevi. I takođe su u obliku množine. Na primer, Isus Navin 24:19 kaže na Srpskom; **sveti Bog.** Ali pridev **sveti** je množini, a to doslovno znači da bi trebalo da se čita; 'sveti Bogovi'. Drugi primer je u Psalmu 149:2, gde u nekim Srpskim prevodima kaže: **u svom Stvoritelju.** Pridev koji se na Srpskom prevodi kao **Stvoritelj,** na Hebrejskom je množina tako da bi doslovno bilo; 'Neka se Izrael raduje u svom Stvoriteljima'. Treći primer je u Propovedniku 12:1: **svom Stvoritelju.** Još jednom, reč **Stvoritelj** je pridev u množini na Hebrejskom i doslovno bi bilo; 'svom Stvoriteljima'. Isaija 54:5 sadrži dva primera. Na Srpskom piše: **tvoj Tvorac tvoj je Muž,** ali oba ova termina, **Tvorac** i **Muž** su množina u Hebrejskom tekstu i doslovno bi se čitalo; 'tvoj Tvorci tvoj je Muževi', a govori se o Bogu. Sve ovo, takođe, naglašava koncept množine.

8. Anđeo Jahvin (Anđeo Gospodnji)

Osma grupa dokaza koja nam pokazuje množinu unutar Božanstva u Starom Zavetu jeste učenje koje se odnosi na 'Anđela Jahvinog' ili 'Anđela Gospodnjeg'. Kroz stranice Starog Zaveta ovaj lik se pojavljuje tu i tamo. U nekim prevodima On je nazvan **Anđeo Jahvin**; dok ga neki drugi put nalazimo pod nazivom **Anđeo Gospodnji**. Ono što je zanimljivo jeste činjenica da se u svakom pasusu gde se On pojavljuje, u jednom delu konteksta, On se naziva **Anđeo Jahvin**, a u drugom delu istog konteksta, to je naziv lično za **Jahvu**. Ono što je potpuno jasno je da Anđeo Jahvin nije neki uobičajeni anđeo, već se radi o jedinstvenom Biću, koje je sama manifestacija Boga lično. Kontekst uvek ovo čini očiglednim.

a. Primeri Jedinstvenosti

Prvi primer je u Postanku 16:7-14. On je nazvan **anđeo Jahvin** u stihovima 7,9,10 i 11; a onda je nazvan Gospodom Lično u stihu 13.

Drugi primer je Postanak 22:9-13. On je nazvan **anđeo Jahvin** u stihovima 11 i 15; a onda je On nazvan Bog u stihu 12 i Jahve u stihu 16.

Treći primer je Postanak 31:11-13. U stihu 11, On je nazvan **anđeo Božiji**, a u stihu 13, On kaže, **Ja sam Bog Betela**.

Četvrti primer je Postanak 32:24-30. U stihu 24, On je nazvan **čovjek**, jer se u tom obličju pojavio. Stih 28 kaže: **jer si se borio s Bogom**; a u stihu 30: **Videh Boga licem u lice**. Onaj koji se pojavio kao čovek zapravo je bio Anđeo Jahvin; ali kada Jakov govori, kaže da se rvaio sa Anđelom, ali kaže i da se rvaio sa Bogom.

Peti primer je Izlazak 3:1-5. On je nazvan **anđeo Jahvin** u stihu 2; ali je nazvan i Jahvom i Bogom u stihu 4.

Šesti primer su Sudije 2:1. **Anđeo Jahvin** je odgovoran za Izlazak; ali Izlazak 19:4 tvrdi da je Bog taj koji je odgovoran.

Sedmi primer su Sudije 6:11-24. On je nazvan **anđeo Jahvin** u stihovima 11,12 i 21; **anđeo Božiji** u stihu 20; a **Jahve** u stihovima 14,16,22 i 23.

Osmi primer je opet u Sudijama 13:2-24. On je nazvan **anđeo Jahvin** u stihovima 3,13,15,16,17,18,20 i 21; **anđeo Božiji** u stihu 9. Potom u stihu 18, Njegovo ime je **Čudesnik**; to je jedan od onih posebnih Jevrejskih naziva, **pele**, koji se koristi samo za Boga, kao i u Isaiji 9:6. Stih 22 u Sudijama 13 tvrdi da to šta su oni videli jeste bilo lice Božije.

Poslednji primer je u Knjizi Proroka Zaharije, poglavlja 1-6, gde se On stalno naziva Anđelom Jahve Lično.

Ove manifestacije, očitovanja Anđela Jahvinog, takođe ukazuju na koncept množine unutar Božanstva.

b. Dokazi iz Pisama o Jedinstvenosti

Činjenica da ovaj Anđeo nije samo neki obični anđeo poput drugih anđela očigledno se vidi u tri odlomka iz Starog Zaveta. Prvi odlomak je Isaija 42:8, gde Bog kaže: **Ja sam Jahve (Gospod), to je moje ime; i slavu svoju drugomu ne dam.**

Slava koja se utisnula unutar ličnog imena Jahve – YHVH – je nešto što pripada samo i jedino Bogu i nije dana nijednoj drugoj osobi, a zasigurno nije dana nijednom stvorenju.

Drugi odlomak je u Izlasku 23:20-23, koji nam tvrdi određene stvari o ovom Anđelu Jahvinom. U stihu 20, ovaj Anđeo je taj koji predvodi Izlazak. U stihu 21, ovo je Anđeo kojeg se mora slušati i nikada ne izazivati. Razlog za to što On neće da im oprostí njihove grehe i pobune, jer **moje je ime u njemu**. Ovaj Anđeo ima Božije lično ime, znači i Njegovo ime je isto Jahve. U svetlu Isaije 42:8: **Ja sam Jahve (Gospod), to je moje ime; i slavu svoju drugomu ne dam**, ukoliko ovaj Anđeo nije deo Božanstva, On nema pravo da nosi ovo ime. Znači Jahve broj jedan kaže da ovaj Anđeo ima isto ime Jahve. U stihu 22, imamo blagoslove za poslušnost, a u stihu 23, On se ponovo objavljuje kao Anđeo Izlaska. Činjenica da je Božije ime u Njemu, kao i činjenica da ovaj Anđeo ima moć da oprostí ili ne oprostí greh, jeste, još jednom očigledno učenje da On nije uobičajeni anđeo, već sam Bog Lično.

Treći odlomak za ovaj zaključak je u Osija 12:3-5, gde Osija ponovno snažno naglašava da ovaj Anđeo ima Lično Božije ime. Da bi Anđeo mogao imati Božije Lično ime, On mora da bude sam Bog Lično.

9. Sin Božiji

Deveta grupa dokaza za množinu unutar Božanstva u Starom Zavetu je koncept, zamisao o Sinu Božijem, koji nalazimo u dva odlomka u Starom Zavetu.

a. Psalam 2

Prvi odlomak je u Psalmu 2, gde ovaj koncept nalazimo na dva mesta. Psalam 2:7 kaže: **Objavljujem odredbu: Gospod mi reče: "Ti si Sin moj, ja te danas rodih.** U stihu 7 imamo objavu Sina; Bog ima **Sina**. Neko je odredbom određen da bude taj sin. Stihovi 8 i 9 izjavljuju da je tom Sinu određeno da vlada svetom.

Govoreći o ovom Sinu, u stihovima 10-12, čitavom svetu je zapovedeno da se podloži Njemu. A onda stih 12 kaže: **Poljubite Sina da se ne razgnevi, da ne propadnete na putu kad uskoro plane gnev njegov. Blago svima koji se u njemu uteknu!**

Svetu je dano uputstvo da se podloži Sinu. **Poljubite Sina** znači „odati dužnu čast” Njemu. Potom On upućuje sve da se **uteknu Njemu**; i ti koji svoje utočište nađu u Sinu Božijem su oni koji će da budu spašeni od Boga. Psalam 2 nas jasno uči da ima Sin Božiji.

b. Poslovice 30:4

Drugi odlomak koji nas podučava isti zaključak jeste u Poslovicama 30:4, gde pisac postavlja jednu seriju od šest pitanja. Prva četiri su retorička pitanja i odgovor na njih je očigledan. Prva četiri postavljena pitanja su: **Ko uzade na nebo pa siđe? Ko skupi vetar rukama svojim? Ko sveza vode u haljinu? Ko postavi sve krajeve zemlji?**

Odgovor na ova četiri pitanja je očigledan: To je Bog. Sva četiri pitanja pitaju ko je odgovoran za stvaranje i oblikovanje univerzuma. Očito, odgovor je Bog na svako pitanje; Bog je odgovoran za svaku od ove četiri stvari.

Potom sledi peto pitanje koje glasi: **Kako je njemu ime?**

Njegovo ime kroz Stari Zavet se sastoji od četiri Hebrejska slova koja odgovaraju Engleskim slovima **YHWH**. Njegovo ime je **YHWH**, a to se često prevodi kao 'Jahve', ili 'Jehova', ili 'Gospod'.

Potom sledi šesto pitanje: Kako li je ime sinu njegovu, ako znaš?

Ovo je lukav deo ovog stiha. Ovo uči da Bog ima Sina; ali u ovom trenutku istorije Njegovo ime još uvek nije bilo otkriveno. Različita imena Mesije otkrivena su kasnije u Prorocima, ali to dolazi posle vremena u kojima je Knjiga Poslovica bila napisana.

10. Bog-Čovek koncept

Deseta grupa dokaza za množinu unutar Božanstva u Starom Zavetu jeste činjenica da Stari Zavet takođe uči koncept o Bog-Čoveku. Ove se može videti u različitim primerima.

a. Postanak 4:1

I Adam pozna Evu, ženu svoju, a ona začne i rodi Kaina, pa reče: 'Stekla sam čoveka uz pomoć od Gospoda.'

U prvom primeru, Eva je nazvala svog sina Kain jer: ***Stekla sam čoveka uz pomoć od Gospoda.*** Zapravo fraza ***uz pomoć od*** se ne nalazi u Hebrejskom tekstu. Doslovno, poslednji deo ovog stiha Postanak 4:1 glasi: ***Stekla sam čoveka: Jahvu.*** Drugim rečima, Eva je mislila da je sin kojeg je rodila sam Bog Lično. To nam pokazuje kako je Eva razumela Postanak 3:15, gde Gospod po prvi put obećava Mesiju: ***I neprijateljstvo zamećem između tebe i žene, i između tvoga semena i njezina semena: on će ti vrebati glavu, a ti ćeš mu vrebati petu.***

Ovo je prvo Mesijansko proroštvo koje nam izriče da će Mesija biti rođen od semena žene. Ono što se jasno podučava jeste to da će Mesija biti čovek. On će da dođe iz čovečanstva: od semena žene. U isto vreme, Eva je to razumela, taj čovek će biti i Otkupitelj, jer taj čovek će biti sposoban da spase nju od njenih greha, zato isto tako mora da bude i Bog. Kada je rodila svog prvog sina, mislila je da je Kain ispunjenje Postanka 3:15, pa je zato rekla, 'Stekla sam čoveka: Jahvu'. Njena teologija je bila u potpunosti ispravna; Mesija će biti i Bog i čovek. Ona nije pogrešila u svojoj teologiji, ona je pogrešila u pogrešnoj primeni teologije; mislila je da je Kain ispunjenje obećanja iz Postanka 3:15. Treba svakako primetiti da je već

sa prvim ljudskim rođenjem postojalo razumevanje da će Mesija biti i Bog i čovek; stoga, koncept Bog-Čovek dolazi jako rano, već sa Postankom 4:1.

b. Isaija 9:6-7

Drugi odlomak je izuzetno poznati odlomak u Isaiji 9:6-7. Prvi deo stiha 6 govori o Jevrejskom detetu rođenom u Jevrejskom svetu: ***Jer dete nam se rodilo, sin nam je podaren.***

Dete mora da bude rođeno u Jevrejskom svetu, a naglasak je na Njegovom ljudskom poreklu, na Njegovoj ljudskosti. Ali u drugom delu stiha 6, Njemu se daju četiri imena, a tri od ta četiri imena mogu da se primene samo na Boga. On je prvo nazvan **Čudesni Savetnik**. Reč 'čudesni' na Engleskom (kao i na Srpskom, op.prev.) koristi se i za Boga i za čoveka. Mi kažemo da je Bog čudesan, ali mi kažemo i da je naša mlada čudesna. Ali u Hebrejskoj Bibliji postoje određene reči koje se koriste samo za Boga. Hebrejska reč za Čudesni je **pele** i to je jedna od reči koje se koriste isključivo i samo za Boga. I dok u Engleskom jeziku ime Čudesni Savetnik ne zahteva Božanstvo, u Hebrejskom jeziku svakako zahteva. Drugo ime deteta je **Bog Silni**. To je svakako naslov za Božije i za Božanstvo. Treće ime je **Večni Otac**, ili još doslovnije 'Otac Večnosti', ili 'Onaj koji kontroliše večnost'. I ovo takođe naglašava Njegovo Božanstvo jer samo Bog može da kontroliše večnost. Njegovo četvrto ime je **Princ Mira**. To je jedino od četiri imena koje može da se koristi i za Boga i za čoveka. Tri od Njegova četiri imena istina su samo i jedino za Boga. Prvi deo stiha stavlja naglasak na Njegovu ljudskost; drugi deo naglašava Njegovo Božanstvo; znači ponovo vidimo koncept Bog-Čovek.

c. Jeremija 23:5-6

Treći primer koncepta Bog-Čovek nalazimo u Jeremija 23:5-6. Stih 5 govori o potomku Davidovu; koji sedi na Tronu Davidovu; ovde je naglašena Njegova ljudskost. Ali, potom, u stihu 6, Njegovo ime je **Jahve naša pravednost**. Ljudsko biće iz stiha 5 koje sedi na Tronu Davidovom ima Božije Lično ime u stihu 6; i opet, Božije ime pokazuje Njegovo Božanstvo. Tako stih 5 naglašava Njegovu ljudskost, a stih 6 Njegovo Božanstvo; i opet, vidimo koncept Bog-Čovek.

d. Zaharije 13:7

Probudi se, maču, protiv mog pastira i protiv čoveka koji mi je drug, reč je Jahve Nad Vojskama. Udari pastira, i ovce će se razbežati. A ja ću ruku svoju okrenuti k malenima.

U četvrtom primeru, neki prevodi glase „koji mi je saradnik”, umesto „koji mi je drug”. Hebrejska reč koja se prevodi kao drug, ili kao saradnik, doslovno znači „jednak meni”. Tako da bi stih doslovno trebalo isčitati: „Probudi se, maču, protiv mog pastira i protiv čoveka (naglasak je na Njegovoj ljudskosti) koji je jednak meni, reč je Jahve Nad Vojskama”. Čovek je jednak Bogu, a jednak Bogu mora da bude sam Bog Lično. Sa jedne strane se naglašava Njegova ljudskost, *Probudi se, maču,*

protiv mog pastira i protiv čoveka, a potom se naglašava Njegovo Božanstvo, koji je jednak Meni.

Ovo su četiri primera gde Stari Zavet jasno uči koncept Bog-Čovek.

11. Duh Sveti

Jedanaesta grupa dokaza koja se odnosi na množinu unutar Božanstva u Starom zavetu je stalno i često pojavljivanje Duha Svetog. Duh Sveti se ponekad pojavljuje kao Bog, a ponekad je vidljiv kao jedna od Osoba unutar Božanstva. Njegova mnoga pojavljivanja u Starom Zavetu takođe su dokaz množine unutar Božanstva. Jedan primer je Postanak 1:2 gde je **Duh Božiji** taj koji poput majke ptice lebdi nad tamom bezdana, tako je zapravo, Duh Sveti uključen u Stvaranje; a Stvaranje je delo Božije. U Izlasku 31:3, Duh Sveti je nazvan Bogom. U Jovu 26:13, Duh Sveti je uključen u Stvaranje. U Psalmu 51:11, On je dobio ime **Duh Sveti**. Psalm 139:7 uči da je Duh Sveti sveprisutan. I u Isaiji 11:2, Duh je nazvan **Duhom Jahvinim**.

B. Množina Božanstva u Novom Zavetu

U drugoj kategoriji, množina unutar Božanstva se takođe naučava i u Novom Zavetu, i to na način da je više od jedne Osobe nazvano Bogom. Na primer, Otac je nazvan Bogom (Jovan 6:27; Galatima 1:1,3). Drugo, Sin je nazvan Bogom (Jovan 1:1; Rimljani 9:5; Titu 2:13; 1. Jovanova 5:20). Treće, Duh Sveti je takođe nazvan Bogom u Delima 5:3-9, gde je laganje Duhu Svetom isto kao laganje Bogu, i u 2. Korinćanima 3:17.

Zaključak: Kroz čitavu Bibliju, Pisma jasno uče da postoji množina unutar Božanstva; Božanstvo sadrži više od jedne Osobe.

II. JEDINSTVO BOŽANSTVA

Drugo područje o kojem ćemo govoriti je jedinstvo Božanstva, a da bi to pokazali, moramo reći da Biblija uči množinu u Božanstvu, ali nikada ne uči množinu Bogova kao u Politeizmu; samo množinu Osoba. Ima samo jedan Bog, a ova množina je jedinstvo unutar samo jednog Boga.

A. Jedinstvo Božanstva u Starom Zavetu

„Šta je dokaz za jedinstvo Božanstva?” Unutar Starog Zaveta postoji pet različitih dokaza.

1. Ista Slika i Sličnost

Prvi dokaz nalazimo u Postanku 1:26, koji kaže: **Načinimo čoveka na svoju sliku, nama slična.**

Ovaj odlomak je naveden ranije u ovom rukopisu da bi pokazao kako postoji množina u Božanstvu. Isti ovaj stih takođe pokazuje i jedinstvo unutar Božanstva, jer onaj koji govori i onaj kome se govori imaju istu sliku i sličnost: **na svoju sliku,**

nama slična. Zamenice u množini (svoju, nama) naglašavaju množinu. Činjenica da obojica, onaj koji govori i onaj kome se govori imaju istu sliku i sličnost, naglašava njihovo jedinstvo.

2. Korišćenje Glagola u Jednini sa Imenicama u Množini

Druga grupa dokaza za jedinstvo unutar Božanstva u Starom Zavetu jeste činjenica, da iako je reč „Bog” na Hebrejskom Elohim i množina je, gotovo se uvek koristi sa glagolom u jednini, a to ne ide u skladu sa uobičajenom Hebrejskom gramatikom. Pravila Hebrejske gramatike zahtevaju da se glagol mora slagati sa imenicom i u rodu i u broju. Kada se imenica Elohim koristi za istinskog Boga, zato jer je imenica u množini, ponekad je prati glagol u množini, kao što to i jeste ispravno u skladu sa Hebrejskom gramatikom. Nekoliko ovih primera su citirani pre kao dokaz množine Božanstva. Ali činjenica da u ogromnoj većini slučajeva, glagol u jednini prati imenicu Elohim, naglašava jedinstvo. Primer u Postanku 1:1; U početku Bog, Elohim, imenica u množini, stvori, Hebrejski glagol u jednini. Ne slaže se sa imenicom u broju, a to krši pravilnu Hebrejsku gramatiku. Ovo kršenje pravilne Hebrejske gramatike u većini slučajeva gde se reč Elohim koristi za istinskog Boga takođe pokazuje jedinstvo unutar Božanstva.

3. Korišćenje Oblika Jednine i Množine Zajedno

Treća grupa dokaza za jedinstvo Božanstva u Starom Zavetu je korišćenje **El Elohim**. **El** je oblik jednine, a **Elohim** je oblik množine; ali oba su upotrebljena zajedno u jednom stihu za istog Boga. Jedan primer je u Postanku 33:20; **I podigne onde žrtvenik i nazva ga, El-Elohe-Izrael.**

El je jednina; ali **Elohe** je oblik koji je proizašao iz Elohim, koji je oblik množine. Tako da bi doslovno bilo; „Bog, Bogovi Izraela”. Činjenica da oblik u jednini prati oblik množine i da se obe te reči odnose na jednog i istinskog Boga naglašava jedinstvo.

Drugi primer gde se koriste oba oblika, i jednina i množina zajedno, jeste u Isus Navin 22:22: **Bog nad bogovima, Gospod, Bog nad bogovima, Gospod, zna! Neka i Izrael zna! Ako je ovo bila pobuna ili ako smo izneverili Gospoda, nemojte danas da nas poštedite.**

Hebrejska reč koja je ovde prevedena kao **Bog** je reč El, a to je reč u jednini za Boga. Reč prevedena kao **nad Bogovima** je reč Elohim, i to je imenica u množini, a znači „Bog” ili „bogovima”. Reč prevedena kao **Gospod** je YHVH, to je Božije lično ime: El Elohim Jahve. Jahve je Božije lično ime; Elohim naglašava Njegovu množinu; a oblik u jednini El naglašava Njegovo jedinstvo. Tako da se jedinstvo može videti u korišćenju El Elohim, jednina i množina korištene zajedno za jednog i istog Boga.

4. Korišćenje Jednog koji je sastavljen od više delova

Četvrta grupa dokaza za jedinstvo Božanstva u Starom Zavetu jeste u Ponovljenom Zakonu 6:4; stih izuzetno poznat Jevrejima. Ponovljeni Zakon 6.4 naziva se **sh'ma**

(šema) i smatra se samom biti svakog oblika Judaizma. Stih kaže: **Čuj, Izraele! Gospod je Bog naš, Gospod je jedan.**

Ovaj stih, više od bilo kog drugog, naglašava koncept jedinstva. U polju Jevrejskog evangelizma, Ponovljeni Zakon 6:4, često se koristi od strane Jevreja da bi se učilo protiv množine unutar Božanstva. Ali ukoliko se ovaj stih jako pažljivo prouči, postaje očigledno da ovo nije učenje o apsolutnom jedinstvu, već o sastavljenom jedinstvu. Tako da ne samo da nije argument protiv množine unutar Božanstva, već zapravo Ponovljeni Zakon 6:4 podržava koncept množine unutar Božanstva. Da bi smo započeli, treba istaknuti da ono šta je prevedeno kao **Gospod je Bog naš**, Hebrejska reč za Bog je množina, i doslovno bi glasilo „naši bogovi”. Ali ključna reč na koju želimo da usmerimo pažnju je reč **jedan**.

a. Echad

Hebrejska reč za **jedan** je **echad**. Upoređujući korištenje ove reči echad na drugim mestima u Starom Zavetu, postaje jasno da se ova reč odnosi na jedan koji je sastavljen, a ne na apsolutni jedan. Na primer, Postanak 1:5 kaže: **I svetlost Bog prozva dan, a tamu prozva noć. I bi večer, i bi jutro – dan jedan.**

Kombinacijom večeri i jutra sastavio se jedinstveni jedan, naš **dan jedan**.

Drugi ključni odlomak je u Postanku 2:24: **Zato će čovek ostaviti oca i majku i sjediniti se sa svojom ženom, i biće jedno telo.**

Čovek i žena dolaze zajedno u brak. Za njih je rečeno da će postati **jedno, echad**, telo. Imamo dve osobnosti, muškarca i ženu, sjedinjene zajedno u braku, i dvoje postaju jedan. Očigledno je da oni ne postaju apsolutni jedan, jer zadržavaju svoje odvojene osobnosti; međutim, ovde definitivno postoji jedinstvo.

Još jedan primer je u Ezra 3:1, gde je celokupna skupština Izraela **jedan, echad**. Iako je sastavljena od brojnih pojedinaca, na sve njih se gleda kao na jedan; očigledno ujedinjeni jedan.

Još jedan primer je Jezekilj 37:17, gde je Jezekilju rečeno da stavi dva štapa zajedno i na taj način ih spoji u **jedan, echad, štap**. Ovi primeri o načinu korištenja reči **echad** u Hebrejskom tekstu, a ista reč se koristi u Ponovljenom Zakonu 6:4, pokazuju da se govori o sastavljenom jedinstvu, ne o apsolutnom jedinstvu.

b. Yachid

Ima još jedna Hebrejska reč koja znači apsolutni jedan: **yachid**. Upotrebljena je u Postanku 22:2, gde se naglašava Isak kao Avramov jedini sin, jedinac. Znači, ukoliko je Mojsije hteo da naglasi apsolutno jedinstvo Božije, koristio bi termin **yachid**. Ali, on nije koristio termin za jedinstvenog Boga. Ponovljeni Zakon 6:4 je stoga, argument u korist množine unutar Božanstva i u isto vreme, uči nas jedinstvu ove množine unutar Božanstva.

5. Jahve je Objavio da je Jedan

Peta grupa dokaza o jedinstvu unutar Božanstva iz Starog Zaveta je to da je Jahve objavio da je **jedan, ehad**, u Zaharije 14:9.

B. Jedinstvo Božije u Novom Zavetu

U Novom Zavetu, jedinstvu Božanstva podučavaju nas Efesci 4:4-6; 1. Timoteju 2:5; i Jakovljeva 2:19.

III TROJSTVO BOŽANSTVA

Treće područje ove Mesijansko Biblijske Studije će se zapravo baviti Trojstvom Božanstva. Do sada, pokazali smo da Biblija podučava da postoji množina unutar Božanstva, a ta množina je jedinstvo u samo jednom Bogu. Sada je neophodno da pokažemo da je ova množina limitirana na Trojstvo i to tako da nema ni više ni manje od tri Osobe.

A. Trojstvo Božanstva u Starom Zavetu

Iz Starog Zaveta, dokaz da je Bog zaista Trojedan nalazimo u činjenici da su samo tri Osobe ikada uopšte nazvane Bogom, i nikada više od tri Osobe ne vidimo zajedno.

1. Isaija 42:1

Evo sluge moga koga podupirem, izabranika moga u kome sebi ugodi duša moja! Na njega sam Duha svog stavio, on će doneti pravdu Paganima.

Primetite tri Osobe u ovom prvom primeru. Prva Osoba je onaj goji govori, kojega vidimo u zamenici **Ja**. Druga Osoba je **sluga**, kojeg podupire onaj koji govori, **sluga Jahvin**. A treća Osoba je **Duh** Božiji. Ovo je odlomak gde su tri i samo tri Osobe, ne više i ne manje od tri.

2. Isaija 61:1

Duh Gospoda Jahve na meni je, jer Jahve me pomaza da objavim radosnu vest siromasima. Poslao me da povijem one srca slomljena, da proglasim sužnjima oslobođenje i zatvorenicima otvaranje tamnica.

Drugi primer pominje samo tri pojedinca: **Gospod Jahve**; Duh Jahvin; i zamenica **meni**, koja se odnosi na onoga koji govori: **Duh Gospoda Jahve na meni je**. Još jednom, tu su tri Osobe, ne više.

3. Isaija 63:7-14

Treći primer Trojstva Božijeg u Starom Zavetu nalazimo u kontekstu Isaije 63:7-14, gde nam se daje zaključak o Izlasku. Unutar konteksta ovoga odlomka, pomenute su tri, i ne više od tri Osobe. Na primer, u stihu 7 je jedna Osoba: **Spominjaću se milosrđa Gospodnjega i hvala Gospodnjih, svega što nam Gospod učini, i velike dobrote prema domu Izraelovu što im je učinio po smilovanju svomu i po mnoštvu milosrđa svojih.**

U stihu 7, govori se o Osobi koja se zove **Jahve**. U ovom slučaju Jahve je Bog Otac.

Druga ličnost pominje se u stihu 9: **U svim njihovim nesrećama on beše nesretan, i spasi ih anđeo prisutnosti njegove. U svojoj ljubavi i u smilovanju svomu on ih je otkupio i podigao ih i nosio ih u sve dane od davnine.**

Druga ličnost koja se spominje u ovom kontekstu je **anđeo prisutnosti njegove**. On je isti Anđeo Jahvin, koji ima ime Jahve Lično (Gospoda Lično). Primitite u stihu 9, da je baš ovaj anđeo odgovoran za njihovo spasenje i za njihovo otkupljenje.

Treća ličnost je Duh Sveti koji se pominje na tri različita mesta. Prvo, stih 10 kaže: **Ali se oni pobuniše i ožalostiše njegova Duha Svetoga.**

Drugo, stih 11: **Gde je onaj koji sred njih stavi svoga Duha Svetoga?**

I po treći put u stihu 14: **Kao što se stoka spusti u dolinu, Duh Gospodnji dade im počinka.**

U ovom odlomku, tri ličnosti se sasvim jasno vide. Nema manje od tri, i nema više od tri.

4. Isaija 48:12-16

Četvrti primer koji nam služi kao dokaz o Trojstvu Božanstva u Starom Zavetu nalazimo u kontekstu Isaije 48:12-16. Stihovi 12-14a: **Poslušaj me, Jakove, i Izraele, pozvaniče moj: Ja sam taj, ja sam prvi, ja sam i poslednji. I moja ruka zemlju utemelji, a desnica moja razape nebesa. Kad ih ja pozovem, svi zajedno ustaju. Skupite se, svi vi, i počujte! Ko je od njih ovo objavio? Njega Gospod ljubi, on će izvršiti želju njegovu.**

U ovim stihovima, jasno je da je onaj koji govori sam Gospod, jer se obraća na samog Sebe, kao na Onog koji je odgovoran za Stvaranje **nebesa i zemlje**, onaj koji govori, stoga, jeste sam Gospod Lično.

Zatim u stihu 16 kaže: **Pristupite k meni, poslušajte ovo: Od početka nisam govorio tajno; od vremena kad se zbivalo ja sam bio onde. A sad me šalje Gospod Jahve i Duh njegov.**

Dobro primitite tri Osobe: onaj koji govori, **Duh**, i **Gospod Jahve**. U stihu 16, onaj koji govori je Stvoritelj neba i zemlje, i On se govoreći o sebi koristi sa **meni** i **ja**. Ovaj koji govori čini razliku između Sebe i druge dve Osobe. Jedna Osoba od koje On sebe razlikuje je **Gospod Jahve**. Druga Osoba od koje On sebe razlikuje je Duh Božiji. Pred nama je najjasniji odlomak Starog Zaveta koji govori o Trojednosti. Ovde, u Isaiji 48:12-16, Trojednost je toliko jasno prikazana u Starom Zavetu kao da su ovi stihovi upravo za to odabrani i namenjeni.

U Starom Zavetu, samo tri Osobe ikada su nazvane Gospodom i nikada ne nalazimo zajedno više od tri Osobe.

B. Trojstvo Božanstva u Novom Zavetu

U Novom Zavetu ima tri grupe dokaza za Trojstvo unutar Božanstva.

1. Samo Tri Osobe su Ikada Nazvane Gospodom

Samo tri Osobe su ikada nazvane Bogom i nikada ne nalazimo zajedno više od te tri Osobe.

a. Matej 3:16-17

I krstivši se, Isus odmah izađe iz vode. I gle, otvoriše mu se nebesa te ugleda Duha Božijega gde silazi poput goluba i dolazi na nj. Kad eto glasa s nebesa koji reče: Ovo je Sin moj ljubljeni, u njemu sebi ugodih!

Primitite, nema više od tri Osobe koje nalazimo u kontekstu krštenja Ješuinog (Isusovog). Sin se vidi u Osobi Ješue; **Duh** je vidljiv jer silazi u telesnom obliku **poput goluba**; i Otac je prisutan i predstavljen je glasom koji dolazi **s nebesa** i govori: **Ovo je Sin moj ljubljeni, u njemu sebi ugodih!**

b. Matej 28:19

Idite, dakle, i učinite učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

U drugom primeru o Trojstvu unutar Božanstva u Novom Zavetu, samo tri Osobe su posebno navedene i pomenute, ne manje od tri, ali ne ni više od tri. Ove tri Osobe ovde su nazvane, naslovljene su kao, **Otac, Sin i Duh Sveti**. Primitite ovde nešto što se pričinja kao proturečje, barem kada govorimo o gramatici. Zapovest je da se ide i da se krsti **u ime**, a reč ime je jednina. Znači ne kaže; „u imenima Oca, Sina i Duha Svetoga”, šta bi svakako bilo gramatički ispravnije. Već kaže: **u ime**. Reč ime je jednina i naglašava jedinstvo Božanstva, ali potom, ovo jedno **ime** pripada **Ocu i Sinu i Duhu Svetom**, naglašavajući Trojstvo Božanstva.

c. Jovan 14:16-17

I ja ću moliti Oca pa će vam dati drugog Utešitelja da ostane s vama doveka: Duha istine, kojega svet ne može da primi jer niti ga vidi niti ga poznaje. A vi ga poznajete jer boravi kod vas i jer će biti u vama.

U trećem primeru Trojstva unutar Božanstva u Novom Zavetu, primitite još jednom tri Osobe koje se pominju u ovom kontekstu. Jedna Osoba je onaj koji govori, Ješua koji se prepoznaje u zamenici **Ja**. Druga Osoba je **Otac**, kome se On moli. Treća Osoba je **Duh Sveti**, koji će biti poslan.

d. 1. Korinćanima 12:4-6

A ima razlika u darovima, ali je isti Duh; i ima razlika u službama, a isti je Gospod; i ima razlika u delovanjima, ali je isti Bog koji čini sve u svima.

U četvrtom primeru Trojstva unutar Božanstva u Novom Zavetu, još jednom su pomenute tri Osobe i ne više od toga. Stih 4 pominje **Duh**, a to je Duh Sveti. Stih 5 pominje **Gospoda**, i to govori o Sinu. A stih 6 pominje **Boga**, koji je, u ovom slučaju, Bog Otac.

e. 2. Korinćanima 13:14

Milost Gospoda Isusa Hristosa i ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama! Amen.

Primetite tri Osobe u petom primeru Trojstva unutar Božanstva u Novom Zavetu: **Milost Gospoda Isusa Hristosa**, Sin, **ljubav Boga**, Otac, **zajedništvo Duha Svetoga**, Duh Sveti. Još jednom, tri Osobe se pominju, ni manje, ni više.

f. 1. Petrova 1:2

po predznanju Boga Oca, posvećenjem Duha, za poslušnost i pošćropljenje krvlju Isusa Hristosa. Milost vam se i mir umnožili!

U poslednjem primeru Trojstva unutar Božanstva u Novom Zavetu, stih 2 pominje tri Osobe: **Boga Oca**, koji je odgovoran za predznanje; **Duha**, koji je odgovoran za posvećenje; i Sina, **Isusa Hristosa**, koji je odgovoran za pošćropljenje, za izlivanje, Njegove krvi za grehe sveta.

Iz ovih odlomaka, jasno je da su samo tri Osobe ikada nazvane „Gospod” i nikada više od te tri Osobe ne nalazimo zajedno.

Zaključak: U skladu sa učenjem Starog Zaveta, Novi Zavet jasno prepoznaje da ima tri Osobe unutar Božanstva. Ali, dok Stari Zavet jasno uči o Trojednosti; on nam zapravo ne daje imena članova Trojstva; ovo dobijamo tek sa Novozavetnim otkrivenjem. Prva Osoba je nazvana Bog Otac. Druga Osoba se zove Bog Sin. Novi Zavet je taj koji nam daje odgovor na pitanje postavljeno u Poslovicama 30:4: **Kako mu je ime?** Ime Njegova Sina je Ješua. U skladu i slaganju sa Starim Zavetom, On je poslan od Boga da bude Mesija, ali ovog puta poput čoveka, umesto poput Anđela. Nadalje, On je poslan da izvrši poseban cilj: da umre za naše grehe. U suštini, ono što se desilo je da je Bog postao čovek kako bi postigao delo Pomirenja. Treća Osoba se zove Bog Duh Sveti. Kroz stranice Novog Zaveta, On je povezan sa delom Druge Osobe u držanju i življenju podučavanog iz Starog Zaveta.

2. Samo Tri Osobe Imaju Osobine (Attribute) Božije

Druga velika grupa dokaza koja se odnosi na Trojstvo unutar Božanstva u Novom Zavetu je u tome da samo tri Osobe imaju attribute koji pripadaju Bogu. Postoje četiri posebna, Božanska atributa, koje samo tri Osobe poseduju.

a. Večnosti

Prva osobina je osobina večnosti. Samo za tri Osobe je rečeno da imaju ovu osobinu, i to tako da su samo tri Osobe oduvek postojale i da će zauvek nastaviti da postoje.

Otac ima ovu osobinu večnosti u Psalmu 90:2, gde se o Ocu kaže da postoji **od večnosti do večnosti**.

Sin isto tako ima osobinu večnosti u Miheju 5:2 (to se citira u Matej 2:5-6). Iako u Svojoj ljudskosti, On će biti rođen u Vitlejemu, u Mihej 5:2 kaže, odnoseći se prema Njegovom Božanstvu, kaže da je On **od davnina, od večnih vremena**. Hebrejske reči koje Mihej koristi su najsnažniji mogući termini kojima se opisuje koncept večnosti prošle.

Sinovijska večnost se podučava i u Jovan 1:1; **U početku je bila Reč, i Reč je bila kod Boga, i Reč je bila Bog**.

Prema ovom stihu, Sin je postojao u početku zajedno sa Bogom Ocem. Drugim rečima, otkada god da Bog postoji, otada i Sin postoji. Kako Bog Otac postoji od sve večnosti, to znači da i Sin postoji od sve večnosti isto tako. Jovan 1:1 je jasan dokaz da su neka od učenja koja imaju sekte, koje tvrde da je Sin stvoren od Oca, pogrešna. Zaključak Jovan 1:1 je to, da od kada god da Otac postoji, a to znači od sve večnosti, toliko dugo i Sin postoji. Večnost Sina takođe nalazimo i u Jovan 1:15 i 8:58.

Duh Sveti takođe ima osobinu večnosti prema Poslanici Jevrejima 9:14.

b. Svemoć

Drugi atribut, ili druga osobina je svemoć, što znači, „svemogući”. Samo tri Osobe imaju osobinu svemoći. Bog Otac je svemoguć u 1. Petrova 1:5. Sin je svemoguć u Jevrejima 1:3. Duh Sveti je svemoguć u Rimljanima 15:19.

c. Sveznanje

Treća osobina je sveznanje a to znači, „znati sve”. Otac je sveznajući u Jeremiji 17:10. Sin je sveznajući u Jovan 16:30; 21:17; i u Otkrivenju 2:23. Duh Sveti je sveznajući u 1. Korinćanima 2:10-11.

d. Sveprisutnost

Četvrti atribut koji samo tri Osobe imaju je sveprisutnost, a to znači „Bog je na svakom mestu”. Otac je sveprisutan prema Jeremiji 23:24. Sin je sveprisutan prema Matej 18:20 i 28:20. Duh Sveti je sveprisutan prema Psalmu 139:7-10.

Zaključak: Stoga, druga grupa dokaza o množini unutar Božanstva, ograničena je na Trojstvo činjenicom da ima samo tri Osobe koje poseduju osobine Božije;

govorimo o jedinstvenim Božanskim atributima, večnosti, svemoći, sveznanju i sveprisutnosti.

3. Samo Tri Osobe Znaju Dela Božija

Ima i treća grupa dokaza za Trojstvo unutar Božanstva u Novom Zavetu: samo tri Osobe se ponašaju i deluju poput Boga da bi činili dela Božija. Postoje tri specifična primera u ovom području.

a. Delo Stvaranja Univerzuma

Prvi primer je Stvaranje univerzuma. Pouzdanje i pogonska snaga celokupne Biblije, u Starom i Novom Zavetu, jeste to da je Bog Stvoritelj svega univerzuma. Stvaranje univerzuma je specifično delo Božije, pa ipak, u Pismima, postoje tri različite Osobe koje su odgovorne za Stvaranje. Otac je odgovoran za Stvaranje univerzuma u Psalmu 102:25. Sin je odgovoran za Stvaranje univerzuma u Jovan 1:3; i Kološanima 1:16. Duh Sveti je odgovoran za Stvaranje univerzuma u Postanku 1:2; Jovu 26:13; i Psalmu 104:30. Kada govorimo o Stvaranju univerzuma, koje je delo Božije, za ove tri Osobe nam je rečeno da su odgovorne.

b. Delo Stvaranja Čoveka

Drugo specifično delo Božije je stvaranje čoveka. Ponovno, pouzdanje i pogonska snaga Pisma u oba Zaveta je u tome da je Bog stvorio čoveka na Njegovu sopstvenu sliku. Još jednom, Pisma nas uče da su tri različite Osobe zaslužne za stvaranje čoveka. Otac je odgovoran za stvaranje čoveka prema Postanku 2:7. Sin je odgovoran za stvaranje čoveka prema Kološanima 1:16. Duh Sveti je odgovoran za stvaranje čoveka u Jovu 33:4. Kao što je to istina za Stvaranje univerzuma, tako je istina i za stvaranje čoveka: tri Osobe su zaslužne za ovaj rad, a ovaj rad zasigurno jeste delo Božije.

c. Delo Nadahnuća (Inspiracije)

Treći primer je delo nadahnuća. Pouzdanje u Pismima je da Bog čini delo nadahnuća; Bog je onaj koji nam otkriva Sebe. Ali, ponovo, za tri različite Osobe se kaže da su odgovorne za delo nadahnuća. Bog Otac čini delo nadahnuća prema 2. Timoteju 3:16. Bog Sin je odgovoran za delo nadahnuća prema 1. Petrovoj 1:10-11. Duh Sveti je odgovoran za delo nadahnuća u 2. Petrovoj 1:21. Ovo je isto tako delo Božije, pa ipak, tri Osobe su za to odgovorne.

ZAKLJUČAK

Kada govorimo o Božanstvu, Biblija nas uči tri velike istine.

Prvo, množina unutar Božanstva: postoji množina ličnosti unutar Božanstva.

Drugo, jedinstvo Božije: množina nije množina bogova kao u Politeizmu, jer ima samo jedan Bog.

Treće, Trojstvo Božije: množina ličnosti jednog Boga limitirana je na tri: Otac, Sin, i Duh Sveti, ne više od toga i ne manje od toga.

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a činilo mi se dobro da prevodim Biblijske tekstove iz Engleske verzije prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012. Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca.

Prevod: Branko Gotovac 2017.